

Grozītās pamatnostādnes par līguma robežām

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

JAUNA: 0. pamatnostādne — Līguma robežas

1. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām līguma robežas nebūtu jāuzskata par konkrētu brīdi attiecīgā laikposmā, bet gan par robežu starp prēmijām un saistībām, kas paredzētas līgumā, un prēmijām un saistībām, kas nav paredzētas līgumā. Naudas plūsmas, kas saistītas ar prēmijām un saistībām, kuras nav paredzētas līgumā, būtu jāprognozē, izmantojot reālus pieņēmumus, kas nozīmē, ka naudas plūsmu prognoze varētu pārsniegt jebkuru no Deleģētās regulas 18. panta 3. punktā minētajiem datumem.

GROZĪTA: 5. pamatnostādne – Līguma nenodalīšana

2. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām jānovērtē, vai atzīšanas dienā ir iespējams nenodalīt līgumu, un katrā validācijas dienā ir jāapsver, vai nav bijušas kādas izmaiņas, kas varētu ietekmēt iepriekšējo novērtējumu.
3. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā, ka līgums var tikt nodalīts līguma robežās tikai tad, ja divas (vai vairākas) līguma daļas riska ziņā ir līdzvērtīgas diviem (vai vairākiem) līgumiem, kurus varētu pārdot atsevišķi. Šīs pamatnostādnes mērķiem divi līgumi būtu jāuzskata par līdzvērtīgiem riska ziņā, ja nav saskatāmu atšķirību līgumu ekonomikā attiecībā uz apdrošināšanas vai finanšu risku, ko uzņemas attiecīgā sabiedrība.
4. Neatkarīgi no iepriekšējā punkta, ja visām līguma daļām ir viena un tā pati līguma robeža, sabiedrības, izmantojot vienkāršotu pieeju, var apsvērt līguma nenodalīšanas iespēju, lai noteiktu līguma robežas.
5. Ja iespēja vai garantija attiecas uz vairāk nekā vienu līguma daļu, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jānosaka, vai to ir iespējams nodalīt vai arī to vajadzētu attiecināt uz attiecīgo līguma daļu.
6. Ja saskaņā ar "Maksāspēja II" direktīvu līgums ir uzskatāms par apdrošināšanas līgumu, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā visas līguma nenodalītās daļas, lai tas atbilstu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistībām.
7. Ja līgums tiek nodalīts, lai novērtētu līguma robežas, katra tā daļa būtu jāuzskata par neatkarīgu līgumu.

SVĪTROTA: 6. pamatnostādne – Līguma saskatāmās ietekmes uz ekonomiku identificēšana

JAUNA: 6.a pamatnostādne – Labumu finanšu garantijas noteikšana ar saskatāmu ietekmi uz līguma ekonomiku

8. Nosakot to, vai finanšu garantijai nav saskatāma ietekme uz ekonomiku, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā visas iespējamās nākotnes naudas plūsmas, kas var rasties saistībā ar šo līgumu.
9. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām labumu finanšu garantija būtu jāuzskata par saskatāmu ietekmi uz līguma ekonomiku tikai tad, ja finanšu garantija ir saistīta ar turpmāko prēmiju izmaksu un nodrošina apdrošinājuma ņēmējam saskatāmas komerciāla rakstura finanšu priekšrocības.
10. Nosakot, vai finanšu garantija nodrošina saskatāmu finansiālu priekšrocību, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā, cik lielā mērā paredzams, ka viss nākotnes naudas plūsmu kopums ievērojami mainīsies, ja attiecīgā finanšu garantija neeksistētu. Sabiedrības to var novērtēt kvalitatīvi vai kvantitatīvi.
11. Kvalitatīvajā novērtējumā būtu jāapsver, vai līguma naudas plūsmu (risks, laiks un summa) konfigurācija ar finanšu garantiju saskatāmi atšķiras no līguma konfigurācijas bez finanšu garantijas.
12. Kvantitatīvais novērtējums būtu jābalsta uz to, vai ir saskatāma visu nākotnes saistību vērtības relatīvā atšķirība saistībā ar līgumu ar finanšu garantiju un bez tās (“finanšu garantijas vērtība”), pamatojoties uz sagaidāmo pašreizējo vērtību. Aprēķinot saistību vērtību bez finanšu garantijas, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām pieņēmumā būtu jāietver naudas plūsmas, kas vienādas ar summu, kura tiktu maksāta, ja finanšu garantijas nebūtu. Attiecībā uz līgumiem, kuru labumi ir atkarīgi no tirgus peļņas, sabiedrībām pieņēmumos būtu jāietver labumi, kas atbilst attiecīgajai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, ko izmanto, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, kā minēts direktīvas “Maksāspēja II” 77. panta 2. punktā, bez svārstīguma korekcijas un atbilstības pielāgojuma. Aprēķinot saistību ar finanšu garantiju vērtību, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām novērtējumā būtu jāņem vērā jebkāda veida garantētie labumi, kas izriet no attiecīgās finanšu garantijas. Šajā novērtējumā ir svarīgi pienācīgi apsvērt iespēju un garantiju laika vērtību.

JAUNA: 6.b pamatnostādne – Apdrošinājuma seguma noteikšana konkrētam nenoteiktam notikumam, kas nelabvēlīgi ietekmē apdrošināto personu un kam ir acīmredzama ietekme uz līguma ekonomiku

13. Nosakot to, vai konkrētam nenoteiktam notikumam, kas nelabvēlīgi ietekmē apdrošināto personu (segumu), nav saskatāma ietekme uz līguma ekonomiku, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā visas iespējamās nākotnes naudas plūsmas, kas var rasties saistībā ar šo līgumu.
14. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām apdrošināšanas segums būtu jāuzskata par tādu, kam ir saskatāma ietekme uz līguma ekonomiku, tikai tad, ja šis segums ir saistīts ar nākotnes prēmiju izmaksu un nodrošina apdrošinājuma ņēmējam saskatāmas finanšu priekšrocības.
15. Nosakot, vai segums sniedz jūtamu finansiālu priekšrocību, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā, cik lielā mērā paredzams, ka viss nākotnes naudas plūsmu kopums ievērojami mainītos, ja segums neeksistētu. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības to var novērtēt kvalitatīvi vai kvantitatīvi.
16. Kvalitatīvajā novērtējumā būtu jāapsver, vai naudas plūsmu konfigurācija (risks, laiks un summa) līgumā ar segumu saskatāmi atšķiras no konfigurācijas līgumā bez seguma.
17. Kvantitatīvais novērtējums būtu jābalsta uz to, vai ir saskatāma visu nākotnes saistību vērtības relatīvā atšķirība saistībā ar līgumu ar segumu un bez tā ("seguma vērtība"), pamatojoties uz sagaidāmo pašreizējo vērtību. Aprēķinot saistību vērtību bez seguma, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāpieņem, ka segums nepastāv. Aprēķinot saistību vērtību ar segumu, apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāņem vērā visas saistības. Šajā novērtējumā dažos gadījumos ir svarīgi apsvērt iespējamās nākotnes scenārijus.

JAUNA: 6.c pamatnostādne – Seguma vai finanšu garantijas saskatāmās ietekmes atkārtota novērtēšana

18. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām līguma robežas būtu jā saglabā nemainīgas visā līguma darbības laikā gandrīz visos gadījumos. Tomēr sakarā ar izmaiņām ārējā vidē, kā definēts Deleģētās regulas 29. pantā, kā arī izmaiņām līguma noteikumos, līguma robežas var būt nepieciešams mainīt.
19. Nav sagaidāms, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības atkārtoti novērtēs, vai segumam vai finanšu garantijai ir jūtama ietekme katrā vērtēšanas datumā. Tomēr apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām būtu jāveic šis pārvērtējums, ja ir norādes, ka tas var būt pamats citam secinājumam. Konkrēti, lai novērtētu izmaiņas ekonomiskajā vidē, sabiedrībām būtu jāsalīdzina pašreizējā ekonomiskā vide ar ekonomisko vidi, kas pastāvēja brīdī, kad tika veikts novērtējums, kuru izmantoja, lai noteiktu pašreizējās

līguma robežas, un atkārtoti jānovērtē tikai tad, ja šīs izmaiņas ir ārkārtējas. Šajā nolūkā izmaiņas attiecīgajā bezriskā procentu likmju termiņstruktūrā, ko izmanto, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, kā minēts direktīvas “Maksājspēja II” 77. panta 2. punktā, un kas ir mazāk ekstrēmas nekā standarta formulas procentu likmju stress, nebūtu jāuzskata par ārkārtējām.

20. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām pēc šīs atkārtotās novērtēšanas būtu jāmaina līguma robežas tikai tad, ja atkārtotā novērtējuma rezultātā secinājums nepārprotami atšķirtos no novērtējuma, kas veikts, lai noteiktu pašreizējās līguma robežas.
21. Ja seguma vai finanšu garantijas pamanāmās ietekmes pārvērtēšana ir izraisījusi izmaiņas līguma robežās, kas būtiski ietekmē tehnisko rezervju novērtēšanu un sabiedrības maksājspēju, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām par šīm izmaiņām būtu nekavējoties jāziņo uzraudzības iestādei. Turklāt apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām tās būtu jāuzskata par būtiskām izmaiņām, kā minēts Deleģētās regulas 312. panta 3. punktā, un jāiekļauj šajā pantā minētajā gada pārskatā, ietverot detalizētu aprakstu par atkārtoto novērtējumu un tā ietekmi uz sabiedrības maksājspējas stāvokli.
22. Pretējā gadījumā nebūtu jāmaina novērtējums par to, vai segumam vai finanšu garantijai ir saskatāma ietekme uz līguma ekonomiku.
23. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām nebūtu jāpārvērtē līguma robežas attiecībā pret dažādiem scenārijiem, ko izmanto, lai aprēķinātu vislabāko aplēsi, izmantojot simulācijas metodes, vai attiecībā pret stresa scenārijiem, ko izmanto maksājspējas kapitāla prasības aprēķināšanai.

Atbilstība un ziņošanas noteikumi

24. Šajā dokumentā ir izklāstītas pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu. Atbilstoši minētās regulas 16. panta 3. punktam kompetentajām iestādēm un finanšu iestādēm jādara viss iespējamais, lai ievērotu šīs pamatnostādnes un ieteikumus.
25. Kompetentajām iestādēm, kuras ievēro vai plāno ievērot šīs pamatnostādnes, tās pienācīgi jāiekļauj savā regulatīvajā vai pārraudzības ietvarā.
26. Kompetentajām iestādēm ir jāapstiprina EAAPI, vai tās ievēro vai plāno ievērot šīs pamatnostādnes, norādot neievērošanas iemeslus, divu mēnešu laikā no tulkoto redakciju izdošanas.
27. Ja minētajā termiņā atbilde netiks saņemta, tiks uzskatīts, ka kompetentās iestādes neievēro ziņošanas noteikumus un par to tiks attiecīgi ziņots.

Nobeiguma noteikums par pārskatīšanu

28. EAAPI veiks šo pamatnostādņu pārskatīšanu.